

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r., XXXIX.r., XL.r., XLI.r., XLII.r. felpereseknek a dr. Pál Lajos ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 8.M.2769/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.452/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. május 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.452/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy - tizenöt napon belül - fizessenek meg az alperesnek fejenként 6.000 (hatezer) forint és 1.200 (egyezerkettőszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 8.M.2769/2006/8. számú ítéletében a felperesek keresetét - mely munkajogi jogutódlás hiányában az erre hivatkozással alperesnél történő munkaviszony megszüntetés jogellenessége megállapítására irányult - elutasította. Kötelezte a felpereseket tizenöt napos határidővel fejenként 10.000 forint + áfa perköltség alperes javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek operátor munkakörben álltak az alperes alkalmazásában az Ü. I.-n belül a B. Ü. K.-ban. 2005. július 1-jével munkaviszonyukban jogutódlás következett be. A jogutód munkáltató a R. T. K. lett. Az alperes 2005. július 1-jei hatállyal az ügyfélszolgálati és információszolgáltatási tevékenységet (menedzselt operátori tevékenység) öt különböző cég részére adta át. A felpereseket foglalkoztató R. T. K. a b.-i telephelyen végzett tevékenységek közül a tudakozó, kezelői és adat-karbantartási tevékenységet vette át.

Az alperes és a R. T. K. között létrejött erőforrás kiszervezési szerződés, valamint szolgáltatási szerződés alapján a munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes részéről anyagi és nem

anyagi erőforrások (ingó és ingatlan eszközök, szoftverek, menedzselt operátori tevékenységet végző munkavállalók) szervezett csoportja került átadásra a R. T. K. részére, amely ezáltal képessé vált a menedzselt operátori tevékenység szolgáltatására. Így az Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontjában foglalt munkajogi jogutódlás történt a munkáltató személyében. A jogutódlás szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az alperes az anyagi erőforrásokat ingyenesen bocsátotta a R. T. K. rendelkezésére.

A munkaügyi bíróság szerint közömbös, hogy a szolgáltatási szerződésen alapuló munkakapcsolat a két cég között létrejött polgári jogi megállapodás folytán fennmaradt a jogutódlással érintett munkavállalók, és az alperesi munkavállalók között, hiszen az operátorok közvetlen irányítását és utasítását a R. T. K. alkalmazásában álló rendszermenedzserek végzik.

Nem releváns a jogutódlás megvalósulása szempontjából az a körülmény sem, hogy a jogutód munkáltató mennyire tőkeerős.

A munkaügyi bíróság tévesnek ítélte a felpereseknek a munkaerő kölcsönzésre történő hivatkozását, mivel az alperes egy szolgáltatást vásárolt meg a R. T. K-től, mely szolgáltatást a k. a saját munkavállalói útján nyújtja az alperesnek.

N. F. volt szakszervezeti tisztségviselő tanúkénti meghallgatását mint szükségtelent utasította el az elsőfokú bíróság.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.452/2007/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján hagyta helyben kötelezve a felpereseket fejenként az alperes részére 6.000 forint másodfokú perköltség tizenöt nap alatti megfizetésére.

Kiemelte a másodfokú bíróság, hogy az MK. 95. számú kollégiumi állásfoglalás iránymutatása szerint a munkaügyi jogvita keretein kívül esik, hogy mennyiben célszerű, illetve helytálló a munkáltatónak a munkavállalók kiszervezésére vonatkozó döntése.

Felperesek felülvizsgálati kérelme tartalmában a másodfokú ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

Hangsúlyozták, hogy az Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontjában foglaltak szerinti munkáltatói jogutódlásnak az minősül, ha olyan gazdasági egység kerül átadásra, amely megtartja identitását, azaz az átruházott szervezeti egység a munkavállalók továbbfoglalkoztatása révén alkalmas az átszállás előtti tevékenység ellátására. A perbeli esetben azonban ez nem valósult

meg, mert az átvett operátorok önmagukban képtelenek az alperes általi irányítás, és egyéb feltételek biztosításának hiányában az elvárt szolgáltatás teljesítésére.

Szükséges lett volna a kiszervezés előtti és utáni struktúra, és ezen belüli munkamegosztás alakulásának vizsgálata, mert így megállapítható lett volna, hogy a munkáltatói jogok változatlanul az alperesnél maradtak a felperesek vonatkozásában.

A R. T. K. mint gazdasági társaság önmagában működésképtelen, kizárólagos feladata a kiszervezett dolgozók vonatkozásában egy későbbi leépítés költségeinek minimalizálása, illetve az, hogy mint egy munkaerő kölcsönző cég kiszolgálja az alperes elvárásait. Az alperes ugyanis a munkajogi jogutódlással egy leplezett munkaerő-kölcsönzést próbált legalizálni. Ennek alátámasztására csatoltak a felülvizsgálati kérelmükhöz a felperesekhez hasonló módon kiszervezett dolgozói csoportokat érintő munkaerő-kölcsönző cégekkel kötött munkaszerződés nyomtatványokat.

Álláspontjuk szerint vizsgálni kellett volna azt is, hogy az alperes magatartása megfelelt-e az Mt. 3-4. §-ban meghatározott jogelveknek, és a perben e körben indítványozták N. F. volt szakszervezeti vezető meghallgatását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a másodfokú ítélet hatályában tartására irányult.

A felperesek felülvizsgálati kérelme alaptalan.

A felülvizsgálati eljárásban olyan új körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya (amelyre vonatkozóan a fél - az első és másodfokú eljárás során nem hivatkozott, és bizonyítékait sem jelölte meg) nem lehet hivatkozni (BH 2002/447., BH 2002/83.). Erre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a munkáltatói intézkedés Mt. 3. és 4. §-ba ütközését már nem vizsgálhatta.

Nem helytálló a felülvizsgálati kérelemben előadott Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontjának azon értelmezése, amely szerint a munkajogi jogutódlás esetén az erőforrások olyan szervezett csoportját kell átadni a jogutódnak, amely identitását megőrizve a munkavállalók továbbfoglalkoztatása révén önállóan alkalmas az átszállás előtti tevékenység ellátására. Továbbá mivel az átvett operátorok önmagukban alperes általi irányítás és feltétel nélkül képtelenek az elvárt szolgáltatást teljesíteni, esetükben a munkajogi jogutódlás nem valósult meg.

Az Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontja szerint a munkáltató anyagi, illetve nem anyagi erőforrásai elkülönített, szervezett csoportjának (pl. gazdasági egység, üzem, üzlet, telephely, munkahely, illetve ezek része) a továbbműködtetés, illetve az

újboldi beindítás céljából e törvény hatálya alá tartozó szervezet, vagy személy számára történő megállapodáson alapuló átadása és átvétele, így különösen adásvétel, csere, bérlet, haszonbérlet, illetve gazdasági társaságon belüli belépés vagyonbevitel révén minősül munkáltató személyében bekövetkező jogutódlásnak.

A jogszabály nem írja elő a jogutódlással érintett szervezeti csoport teljes egészében történő átadását, és nem követeli meg a jogutódlást megelőző tevékenység jogutódlást követő változatlan feltételekkel történő továbbfolytatását. A jogelőd és a jogutód munkáltató között létrejött polgári jogi, jelen esetben szolgáltatási szerződés tartalmi körébe tartozik a szolgáltatás mikénti nyújtásában történő megállapodás. A szerződés a szerződési szabadság elve alapján rendelkezhet úgy, hogy a jogelőd munkáltató (mint a szolgáltatási szerződés egyik alanya) a feladatok egy adott részét, jelen esetben az operátori feladatokat rendeli meg a jogutód munkáltatótól (a szolgáltatási szerződés másik alanyától), míg az adott tevékenység szakmai irányítása, és a minőség-ellenőrzés joga a felek polgári jogi megállapodásba foglalt szerződéses kikötése folytán a jogelőd alperest illeti meg. E fenti körülmények tehát az adott esetben nem cáfolják a munkajogi jogutódlás megvalósulását.

Helytálló az eljáró bíróságok azon álláspontja, hogy a munkaügyi per keretein kívül esik a jogelőd munkáltató jogutódlásra vonatkozó döntése célszerűségének vizsgálata. A munkáltató működési körébe tartozó döntés ugyanis, hogy átszervezést, létszámcsökkentést hajt-e végre, és ezt követően polgári jogi szerződéssel, esetleg munkaerő-kölcsönzéssel, avagy a tevékenység kiszervezése folytán munkajogi jogutódlás keretében történik a korábban munkavállalói útján végzett tevékenység ellátása. Amennyiben a munkáltató munkajogi jogutódlásról dönt, akkor az Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontjában foglalt jogszabályi lehetőséggel, a jogszabályban foglalt feltételek szerint él, és így a jogutód munkáltatóval a munkajogi jogutódlás tárgyában kötött megállapodás önmagában nem alkalmas annak megállapítására, hogy a jogelőd munkáltató mentesülni akart volna az esetleges létszámcsökkentés anyagi következményei alól. E körben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy nincs adat arról, miszerint a munkajogi jogutódlás 2005. július 1-ei bekövetkezése után a felperesek munkaviszonya a jogutód munkáltatónál megszűnt volna.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg - az Mt. 85/A. § /1/ bekezdés b/ pontjában foglaltak szerinti munkajogi jogutódlás megvalósulására tekintettel -, hogy munkaerő-kölcsönzés a perbeli esetben nem valósult meg, figyelemmel arra is, hogy a jogelőd munkáltató mint megrendelő részére a jogutód munkáltató mint szolgáltató a saját munkavállalóival végzi a szolgáltatást, akiknek munkabért a jogutód munkáltató fizet. Ennek ellenkezőjére a

bizonyítékokból a perbeli esetben nem vonható le következtetés. A kizárólag a felülvizsgálati kérelemhez csatolt, és így mint új körülmény a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban már figyelembe nem vehetők a más, jelen perrel nem érintett kiszervezett alperesi tevékenységekre vonatkozó munkaerő-kölcsönzési megállapodások.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesek a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárás költsége megfizetésére.

Az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § /1/ bekezdés f/ pontja és 14. § értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2009. május 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Sztojkoné dr.Hajdu Edit s.k.előadó bíró, dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő